

Kelionė per dykumą – daugiau nei tik istorija

Maldos akimirka / Lekcija: Kelionė per dykumą – daugiau nei tik istorija

Šis straipsnis yra iš žurnalo „Forum“ ir jo pilna versija pateikta žemiau PDF formatu – čia pateikiami tik ištraukos.

Kelionė per dykumą

Ši stovyklos tema ypač tinka, nes pati istorija simbolizuoja krikščionišką gyvenimą ir tiesiogiai perteikia Dievo ir žmonijos santykį. Todėl galite tiesiog leisti istorijai kalbėti pačiai už save ir nereikia stengtis ieškoti paralelių tarp biblinės istorijos ir vaikų kasdienio gyvenimo.

Dievas pasirenka savo tautą

Vaikai savaitę pradeda kaip vergai Egipte, priversti dirbti ir kenčiantys kankinimus. Atėjo momentas, kai jie pašaukiami ir jiems suteikiama laisvė.

Dievas jiems pažada naują žemę ir dieną bei naktį veda juos kelionėje į ją. Tačiau netrukus izraelitai praranda tikėjimą ir jaučiasi įstrigę: už nugaros – kerštingi egiptiečiai, o priešais – atrodytų, neįveikiamas tarpeklys. Jie gailisi, kad neišliko Egipte. Vis dėlto Dievas sulaiko jų persekiotojus milžinišku dūmų stulpu ir savo tautai nutiesta virvės tiltą, leidžiantį jiems peržengti tarpeklių nesušlapdami kojų. Šis įvykis minimas, be kita ko, per Paschos šventę.

Vadovaujami matomo debesies – tarsi lobio paieškos žaidime – žmonės toliau keliauja giliau į dykumos dykumą, kol debesis staiga sustoja tam tikroje vietoje. Čia jie įkuria stovyklą, kurioje turi gyventi dar kurį laiką.

Akimirkos, kurios saldina gyvenimą

Kiekvieną rytą Dievas palaimina žmones mana. Stovyklavietėje popkornas jau laukia, kol bus surinktas. Ir net jei visą dieną būtų tik kukurūzai, nustebtumėte, kokia kūrybinga yra izraeliečių virtuvė. Kukurūzų dribsniai, kukurūzų bandelės, kukurūzų salotos, popkornas, polenta ir kukurūzų burbulės stebėtinai nesukelia beveik jokių skundų.

Tačiau dar labiau glumina tas geltonas, beskonis gėrimas, kuris vieną dieną pasirodo valgykloje. Bet koku atveju, galiausiai tai aiškiai parodo, kad Dievas ir Mozė buvo rimtai nusiteikę sunaikinti Auksinį veršį.

Atsigavimas po reido

Gyventi dykumoje nėra lengva. Tokius pavojus kaip vandens trūkumas, priešiškos tautos ar vidiniai nesutarimai reikia laiku atpažinti ir jiems užkirsti kelią. Dievo nutarimas, kad jie turi dar keturiasdešimt metų klajoti ratu po dykumą, yra ypač griežtas – nors vienkartinė stovyklavimo kelionė iš tiesų yra nemaža nuotykių kupina patirtis. Ypač sunku išverti amalekitų antpuolį. Todėl žmonės ypač atsikvepia, kai į tvarkaraštį įtraukiamas „Maros rytas“: vaikai suskirstomi į sveikatingumo grupes, kuriose ruošia savo pristatymus ir gauna tikslinį mokymą. Nesvarbu, ar tai būtų pėdų, galvos, veido ar nugaros masažai, saunos ir sūkurinės vonios, ar aerobika ir užkandžiai – stovykloje nieko netrūksta. Ir vos tik atsidaro oazė, vaikai paeiliui naudojami patogumais ir aptarnauja kitus – tai malonumas ne tik vaikams.

Kodėl rekomenduoju šią temą

Lygiai taip pat, kaip Dievas išsirinko savo tautą ir vedė ją per dykumą, kad parengtų ją artėjančiam išganymo darbui, mes stengėmės mūsų jaunimo grupės narius pastatyti į panašias situacijas ir padėti jiems suprasti Dievo išradingus kelius. Dažnai patys pasiekdavome tašką, kai galėdavome tik stebėtis, kaip mylėdamas Dievas mus išgelbėjo.

Išvykimas į dykumą

Nuorodos

- **Tekstas ir nuotrauka:** „Forum Kind“ , 4/09 numeris, 8 puslapis. FEG Wetzikon jaunimo grupės vasaros stovykla, 2009 m. „Išėjimas“ – ir gyvenimas kaip krikščionis. © Autorinės teisės www.forum-kind.ch
- **Autorius:** Andrin Stäheli, 2009 m. FEG Wetzikon „SOLA“ pagrindinis organizatorius.